

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Економічний факультет

**Кафедра публічного управління, права та гуманітарних наук
(м. Кропивницький, Україна)**

**Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
(Юридичний інститут, м. Київ, Україна)**

**Західноукраїнський національний університет (м. Тернопіль, Україна)
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН
України» (м. Львів, Україна)**

**Центральноукраїнський державний університет
імені Володимира Винниченка (м. Кропивницький, Україна)
Агенція регіонального розвитку**

**Кіровоградської області (м. Кропивницький, Україна)
Katowice Business University (Poland)**

**University of Information Technology and Management (Rzeszów, Poland)
Academy of Silesia (Katowice, Poland)**

Christian Albrecht University of Kiel (Germany)

Pontifical Catholic University of Paraná (PUCPR) (Curitiba, Brazil)

IV Міжнародна науково-практична конференція

***«МОДЕРНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА В
КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ
УКРАЇНИ»***

**22 травня 2026 року
Кропивницький**

4. Situation in Ukraine: ICC Pre-Trial Chamber II issues warrants of arrest for Vladimir Vladimirovich Putin and Maria Lvova-Belova. International Criminal Court. Press Release, 17 March 2023. URL: <https://www.icc-cpi.int/news/situation-ukraine-icc-pre-trial-chamber-ii-issues-warrants-arrest-vladimir-vladimirovich> (дата звернення: 20.05.2026).

Макаров Микита Русланович – здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, Херсонський державний аграрно-економічний університет

Башинський Ігор Анатолійович – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук, Херсонський державний аграрно-економічний університет

ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ (RESILIENCE) В УПРАВЛІННЯ КРИТИЧНОЮ ІНФРАСТРУКТУРОЮ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Трансформація глобального безпекового середовища змушує державу докорінно змінювати підходи до захисту свого суверенітету. Сьогодні стає зрозумілим, що стратегічні об'єкти життєзабезпечення перебувають під постійною загрозою ураження, а їх фізична оборона на всій протяжності є неможливою. Зважаючи на це, вітчизняні дослідники доводять об'єктивну необхідність переходу держави до превентивного оцінювання ризиків руйнування інфраструктурних мереж під впливом вогневого ураження [3].

Саме тому управлінська парадигма має зміститися від спроб ізолювати окремі будівлі до усвідомлення того, що інфраструктура функціонує як єдина цілісна система, де збій в одному вузлі викликає ланцюгову реакцію по всій країні. Сучасна наука відмовляється від сприйняття інфраструктури як набору ізольованих інженерних споруд на користь її розуміння як складної,

взаємозалежної соціо-економіко-технічної макросистеми, що постійно зазнає впливу гібридних загроз [2].

Щоб запобігти каскадному колапсу в таких умовах, держава повинна будувати гнучку екосистему, здатну протистояти деструктивним впливам і швидко відновлюватися, орієнтуючись при цьому на найкращий світовий досвід. У площині євроатлантичної інтеграції безальтернативним вектором управління є імплементація невід'ємних критеріїв стійкості, що формують надійне підґрунтя для переходу від парадигми «реактивного реагування» до системної життєздатності держави [5].

Перші організаційні кроки на цьому шляху вже зроблені вітчизняними інституціями, які сформували нормативну основу для ідентифікації найважливіших активів. Фундамент розбудови управління безпекою стратегічних об'єктів у цьому напрямку вже закладено на рівні національного законодавства, яке імплементувало базові підходи, встановивши чітку багаторівневу систему категоризації та паспортизації активів [1].

Водночас подальша інтеграція до європейського простору потребує прийняття значно ширшої філософії безпеки. Цей процес вимагає зміщення фокусу управління на забезпечення всеосяжної резильєнтності самих операторів інфраструктури від усіх видів загроз (концепція «all-hazards approach») та запровадження регулярного проведення стрес-тестів [4].

Впроваджуючи ці передові стандарти, слід також враховувати, що в сучасному світі межа між фізичним руйнуванням і віртуальним втручанням поступово нівелюється. Логічним продовженням підходу «усіх небезпек» є розуміння нерозривності фізичної та кібернетичної безпеки, адже сучасні атаки на цифрові мережі стратегічних підприємств перетворилися на повноцінний інструмент ведення кібервійни [6].

Синтезуючи наведені вище аргументи та вимоги часу, можна визначити ключові вектори інноваційного вдосконалення державної політики: 1) просторова децентралізація та перехід до моделі розподілених автономних мереж (Microgrids) на рівні громад; 2) впровадження концепції «цифрових

двійників» (Digital Twins) для безперервних віртуальних симуляцій та виявлення вразливостей без ризику для реального виробництва; 3) розвиток довірчого державно-приватного партнерства (ДПП) шляхом створення економічних стимулів та платформ обміну розвідувальною інформацією (Threat Intelligence Sharing). Практична імплементація цих європейських стандартів резильєнтності вимагає розроблення єдиної Національної стратегії розвитку критичної інфраструктури. Цей стратегічний документ має остаточно подолати існуючу відомчу фрагментарність та закріпити механізми переходу від реактивного реагування до проактивного ризик-менеджменту. Крім того, створення зрозумілих для партнерів критеріїв стійкості є обов'язковою передумовою для залучення міжнародних інвестицій. Інвестори повинні мати гарантії, що відбудовані об'єкти здатні витримувати майбутні шоківі навантаження. Отже, розбудова архітектури національної стійкості перетворюється з суто безпекового завдання на ключовий драйвер післявоєнного економічного відновлення України.

Висновки. Трансформація системи публічного управління захистом критичної інфраструктури України вимагає переходу від застарілих концепцій фізичної оборони до сучасної парадигми національної резильєнтності. Гармонізація вітчизняного законодавства з вимогами Директиви ЄС CER та Базовими вимогами НАТО щодо стійкості є не лише умовою європейської інтеграції, а й запорукою виживання держави в умовах гібридних та асиметричних загроз. Впровадження просторової децентралізації мереж, посилення кіберзахисту та розбудова ефективного державно-приватного партнерства створять гнучку, адаптивну екосистему, здатну протистояти кризам і швидко відновлювати надання життєво важливих послуг суспільству.

Використана література

1. Про критичну інфраструктуру : Закон України від 16.11.2021 р. № 1882-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1882-20> (дата звернення: 22.05.2026).

2. Хаустова В. Є., Трушкіна Н. В. Загрози розвитку критичної інфраструктури: сутність і класифікація. *Проблеми економіки*. 2025. № 3 (65). С. 89–104. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-3-89-104>

3. Іванюта С. П., Панов Є. М., Іваненко О. І., Гапон С. В. Оцінка ризиків критичній інфраструктурі України в умовах російської військової агресії. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*. Серія: Хімічна інженерія, екологія та ресурсозбереження. 2024. № 2 (23). С. 47–61. DOI: <https://doi.org/10.20535/2617-9741.2.2024.307360>

4. European Parliament and Council of the European Union. Directive (EU) 2022/2557 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 on the resilience of critical entities and repealing Council Directive 2008/114/EC. *Official Journal of the European Union*. 2022. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj>

5. NATO. (n.d.). *NATO Baseline Requirements for National Resilience*. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_132722.htm

6. Огляд Національної системи кібербезпеки України 2025 / Національний координаційний центр кібербезпеки при РНБО України. Київ, 2026. 86 с. URL: <https://www.rnbo.gov.ua/ua/Diialnist/7559.html> (дата звернення: 22.05.2026).

Повод Тетяна Миколаївна – кандидатка економічних наук, доцентка, доцентка кафедри підприємництва, обліку та фінансів, Херсонський державний аграрно-економічний університет

КРАУДФАНДИНГ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСУВАННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

У сучасних умовах цифрової трансформації фінансового сектору України особливого значення набуває пошук альтернативних інструментів